ICCJ – Cariera judecătorilor și procurorilor. Cerere de valorificare a rezultatului obţinut la concursul de promovare în funcţia de execuţie formulată pentru un post pentru care s-a formulat și o cerere de transfer

Legislaţie relevantă:

Legea nr. 317/2004, art. 29 alin. (7)

În virtutea principiului qui prior tempore potior jure, concursul dintre două cereri formulate pentru același post – una de valorificare a rezultatului obţinut la concursul de promovare în funcţia de execuţie aferentă respectivului post iar una de transfer – va fi soluţionat în favoarea cererii de transfer, având în vedere faptul că titularul acestei din urmă cereri are dobândit gradul profesional aferent respectivului post, anterior momentului la care s-a născut vocaţia titularului celei de a doua cereri de a-și valorifica rezultatul obţinut la concursul de promovare.

Decizia nr. 1778 din 3 aprilie 2012

Prin Hotărârea nr.949 din 4 noiembrie 2010, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a respins contestaţia formulată de petenta NLS, procuror la Parchetul de pe lângă Tribunalul pentru Minori și Familie Y, împotriva Hotărârii nr.340 din 30 octombrie 2010 a Secţiei pentru Procurori a

Consiliului Superior al Magistraturii, ca neîntemeiată.

În motivarea hotărârii, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a reţinut, în esenţă, că atât cererea de transfer formulată de petenta ACS, cât și cererea de valorificare formulată de petenta NL, au fost supuse analizei în ședinţa Secţiei pentru procurori, la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Y unde exista un post de execuţie vacant.

Totodată, a apreciat ca fiind nefondată contestaţia formulată de către petenta NL, întrucât ambele cereri vizau același post de execuţie, iar Secţia pentru procurori a avut în vedere cele statuate de Plen prin Hotărârea nr.298/2007, respectiv că cererile de valorificare formulate de candidaţii la concursul de promovare au prioritate atunci când vin în concurs cu cereri de transfer ale candidaţilor care au fost admiși pentru promovarea pe loc la același concurs și nu au prioritate atunci când vin în concurs cu alte cereri de transfer formulate de alţi judecători decât aceia care au promovat pe loc în urma concursului, conferindu-se astfel prioritate dreptului mai vechi.

Plenul a constatat astfel că petenta ACS a dobândit gradul profesional de procuror de parchet de pe lângă Curtea de apel, începând cu data de 1 decembrie 2008, când a fost numită procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X, ca urmare a valorificării rezultatului obţinut la concursul de promovare din data de 5 octombrie 2008.

Având în vedre că dreptul petentei ACS de a solicita transferul la un parchet corespunzător gradului profesional dobândit, este mai vechi decât dreptul de valorificare al doamnei procuror NLS, ca urmare a rezultatului obţinut la concursul de promovare în funcţii de execuţie din data de 9 mai 2010, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a considerat că Secţia pentru procurori a procedat corect, dând prioritate dreptului mai vechi, prin admiterea cererii de transfer formulate de către petenta ACS.

Împotriva Hotărârii nr.949/2010 NLS a declarat recurs, susţinând că hotărârea atacată este nelegală și netemeinică, deoarece reglementarea stabilită prin Hotărârea nr. 298/2007, care se referă la ordinea de prioritate a cererilor de valorificare a rezultatelor examenelor de promovare și cererilor de transfer, atunci când acestea vin în concurs, nu se aplică în speţă, pentru următoarele argumente:

– cererea sa de valorificare a rezultatului examenului de promovare în funcţia de execuţie, desfășurat la 9.05.2010, este anterioară cererii de transfer depusă de d-na procuror ACS, astfel că nu se poate susţine că aceasta are un drept mai vechi;

– nu se poate susţine că s-au luat în discuţie, în același timp, în cadrul Secţiei de procurori ambele cereri, deoarece nu se face nici o referire, în cadrul Hotărârii nr. 340 din 30 septembrie 2010, la cererea sa de valorificare a rezultatului obţinut la examenul de promovare;

– cererea sa era mult mai îndreptăţită a fi admisă, deoarece din data de 3.08.2009 și până în prezent, prin ordin al Procurorului General, a fost delegată la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Y, ultima delegare fiind stabilită prin ordinul nr. 1515 din 3.08.2010, pe o perioadă de șase luni de zile.

În consecinţă, recurenta solicită admiterea recursului, anularea Hotărârii Plenului nr. 949 din 4.11.2010 și a Hotărârii Secţiei de Procurori nr. 340/30.09.2010, cu obligare pârâtului C.S.M la valorificarea rezultatului obţinut la examenul din data de 9.05.2010 și promovarea la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Y.

Pârâtul Consiliul Superior al Magistraturii a formulat întâmpinare, solicitând respingerea recursului ca nefondat, pentru motivele reţinute în cuprinsul Hotărârii nr. 949/2010 (hotărârea atacată).

La data de 6.05.2011 recurenta a invocat excepţia de nelegalitate a Hotărârii nr. 298/19.04.2007 adoptată de Plenul Consiliului Superior al Magistraturii, hotărâre prin care s-a stabilit că „au prioritate cererile de valorificare formulate de candidaţii la concursul de promovare atunci când vin în concurs cu cereri de transfer ale candidaţilor admiși la promovarea pe loc și nu au prioritate atunci când vin în concurs cu alte cereri de transfer”.

Prin sentinţa civilă nr. 6225/27.10.2011 Curtea de Apel București – Secţia a VIII-a contencios administrativ și fiscal a respins, ca neîntemeiată, excepţia de nelegalitate invocată de reclamanta NLS. Sentinţa nu a fost atacată cu recurs.

Analizând actele depuse de părţi, precum și apărările invocate în cuprinsul recursului și al întâmpinării, Înalta Curte constată că recursul este nefondat, având în vedere următoarele considerente:

În fapt, recurenta a formulat la data de 24.06.2010 o cerere având ca obiect valorificarea rezultatului obţinut la concursul de promovare a judecătorilor și procurorilor din data de 9 mai 2010, cererea sa fiind înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 18000/1154/2010.

La data de 30.06.2010, a fost înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii sub nr. 18558/1154/2010, cererea doamnei procuror ACS, având ca obiect transferul său de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Y.

După data de 24.06.2010, prima ședinţă în care a fost programată analizarea cererilor de valorificare, respectiv transfer, conform practicii constante în materia programării ședinţelor, avându-se în vedere totodată și perioada vacanţei judecătorești, a fost la 30.09.2010, ședinţă în care, atât cererea de transfer formulată de doamna procuror ACS, cât și

cererea privind valorificarea rezultatului obţinut de recurentă la concursul de promovare din 9.05.2010 au fost supuse analizei de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

La momentul analizării cererilor, potrivit evidenţelor direcţiei de specialitate din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Y exista un singur post de execuţie vacant.

Nemulţumirea recurentei rezidă din faptul că, prin Hotărârea nr. 340 din data de 30.09.2010 a Secţiei pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii, s-a dispus transferul doamnei procuror ACS de la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel Y, dându-se astfel prioritate cererii de transfer în defavoarea cererii sale de valorificare.

Nu pot fi reţinute susţinerile recurentei în sensul că cererea sa de valorificare avea prioritate faţă de cererea de transfer despre care s-a făcut anterior vorbire.

Astfel, prin Hotărârea nr. 298/19.04.2007 a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii, s-a stabilit că cererile de valorificare formulate de candidaţii la concursul de promovare au prioritate atunci când, vin în concurs cu cereri de transfer ale candidaţilor care au fost admiși pentru promovarea pe loc la concurs și nu au prioritate atunci când vin în concurs cu alte cereri de transfer, formulate de alţi judecători sau procurori decât aceia care au promovat pe loc în urma concursului.

Potrivit art. 60 din Legea nr. 303/2004 transferul judecătorilor și procurorilor de la o instanţă la altă instanţă sau de la un parchet la alt parchet se aprobă, la cererea celor în cauză, de către Consiliul Superior al Magistraturii.

Faţă de aceste dispoziţii legale și în raport de principiul

qui *prior tempore potior jure*, Înalta Curte constată că autoritatea pârâtă a soluţionat în mod corect concursul dintre cele două cereri formulate pentru același post, acordând prioritate cererii de transfer formulate de d-na ACS, care a obţinut gradul de procuror de pe lângă curtea de apel începând cu data de 1.12.2008, când a fost numită procuror la Parchetul de pe lângă Curtea de Apel X, spre deosebire de recurentă, ce solicită valorificarea unui drept ce s-a născut abia la 9.05.2010, cu ocazia examenului de promovare de la acea dată.

Pentru considerentele menţionate, cu referire la art. 29 alin . 7 din Legea nr. 317/2004, recursul urmează a fi respins ca nefondat.

De menţionat că, în același sens, Înalta Curte s-a pronunţat în situaţii similare prin Deciziile nr. 5275/20.11.2009 și nr. 1227/4.03.2010.